

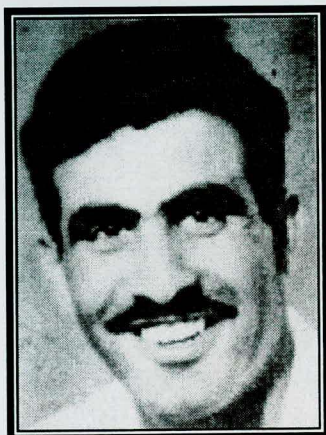

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ירמיהו מזרחי ז"ל

בן יונה ושלוש
נולד בנחלת יהודה
בתאריך כ' בשבט תרצ"ב, 28/1/1932
התגורר ברשפון
התגייס בדצמבר 1950
שרת בחטיבת הצנחנים
נפל במלחמת ששת הימים, בירושלים
בתאריך כ"ז באייר תשכ"ז, 6/6/1967
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 3 שורה: 5 קבר: 9
הותיר אחריו אישה ושני ילדים

בן 35 בנפלו

קורות חיים

בן שלום ויונה. נולד ביום כ' בשבט תרצ"ב (28.1.1932) בנחלת-יהודה. הוא נתייתם מאביו בגיל שש. אמו נאבקה בעקשנות עם קשיי-החיים ודאגה לתת לו חינוך רחב יותר משל בית-ספר יסודי - ומאמץ זה של אמו העריך ירמיהו מאד ולא שכח את הקשיים בהם עמדה אמו בימים ההם. אחרי שסיים את בית-הספר היסודי שבנחלת-יהודה למד בבית-הספר החקלאי בעיינות. היה קנאי לעקרון בחיים של יגיע-כפיים ובהתיישבות ראה עיקר גדול בבניינה של מדינה וחברה בריאה. השתייך לסקציה-הימית של "הפועל" בתל-אביב. אחרי שסיים את בית-הספר החקלאי גויס לצה"ל בדצמבר 1950 ושנה אחת שירת ב"גולני". אז ביקש העברה לחיל-הצנחנים שאליו נכספה נפשו. בתחילה היה מעלים עובדה זו מאמו שמא תדאג לו מפני הסכנות הכרוכות בשירות הזה, אך לאחר-מכן החליט לא לעשות כזאת וסיפר לה את האמת מתוך גאווה, כי בשירותו ראה כבוד גדול - והאם, שקבלה את דעת בנה, השלימה עם העובדה. מאז היה חיל-הצנחנים לביתו-שלו ועליו גאוותו. הוא לא החמיץ שום צניחה והשתתף בכל אימון קשה - תחילה כמ"כ ולאחר-מכן כמפקד-מחלקה. בפרוץ מערכת-סיני השתתף בה כאיש-מילואים. כשנשתחרר מן הצבא

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

היו לו חבלי-קליטה קשים בחיים האזרחיים וקשה היה לו לשנות את אפיו ומאהבתו לים התחיל לעסוק בדיג וראה בכך אתגר זמני. אך לפני שבנה לעצמו קן-משפחה נפקד מן הים והתיישב במושב רשפון. בימי הכוננות שלפני מלחמת ששת הימים נקרא ירמיהו לדגל ובהודעה מאת המפקד כתוב כי בגלל גילו יועבר ירמיהו ליחידה מנהלית. עובדה זו פגעה בו והוא "התמרד" ולא רצה להשלים עם ההעברה; הוא ציין כי כל עוד הוא מוכשר לכך יתן את שירותו ביחידת הצנחנים. לפני צאת היחידה לקרבות קיבל רמי כמה שעות של חופשה והוא חש לביתו לשם ביקור. אך ביום השני לקרבותיה, בקרב שנערך בעיר העתיקה, נפצע ירמיהו בידו ולאחר חבישה סירב לעבור לעורף ודרש להמשיך בקרב כשהוא משמש כמפקד כיתת המקלע הפלוגתי. בקרב ההוא פגע בו כדור-צלפים של האויב הירדני וכך מצא את מותו; הדבר היה ביום כ"ז באייר תשכ"ז (6.7.1967), הוא היום השני לקרבות. הניח אשה ושני ילדים. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. אחיו, בן-ציון, נפל בקרב בני סמואל במלחמת-הקוממיות. בספר "מארות גברו" של מפקדת הצנחנים הוקדש עמוד לתולדותיו ולתיאור קרבו האחרון.